

Υπερείδης, Απολογία υπέρ Λυκόφρονος, 8-9

Γ1. Νομίζω, δικαστές, ότι σε πολλά πλεονεκτούν στους δικαστικούς αγώνες οι κατήγοροι από τους κατηγορούμενους. Γιατί, εξ αιτίας του ότι για αυτούς ο δικαστικός αγώνας είναι χωρίς κινδύνους, αυτοί (οι κατήγοροι) εύκολα λένε και ψεύδονται ό,τι θέλουν. Αντίθετα οι κατηγορούμενοι εξ αιτίας του φόβου ξεχνούν να πουν πολλά από αυτά που έχουν συμβεί. Έπειτα, όταν αυτοί λάβουν πιο πριν τον λόγο, δεν λένε αυτά που οι ίδιοι θεωρούν δίκαια για την υπόθεση, αλλά, αφού κατασκευάσουν ψευδείς κατηγορίες κατά των κατηγορουμένων, τους εκτρέπουν από την απολογία. Επομένως, συμβαίνει σ' αυτούς το ένα από τα δύο: ή να έχουν εγκαταλείψει την απολογία για την υπόθεση, απολογούμενοι για άσχετες κατηγορίες ή, μη κάνοντας μνεία για αυτά που κατηγορήθηκαν από πριν, να αφήνουν τη γνώμη στους δικαστές ότι αυτά που έχουν λεχθεί είναι αληθή.

Γ2.α. άγών

ῥᾶον

πλειόνων

ψευδῇ

οἰήσεσι

Γ2.β. ᾧου

σχοίη

ἐξιστῆται

ἀπολογοῦ

ἀπελελείμμεθα

Γ3.α. ῥαδίως: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου

συσκευάσαντες: επιρρηματική χρονική μετοχή (συνημμένη)

τῆς ἀπολογίας: αντικείμενο του ἀπολελεῖσθαι

ἀπολελεῖσθαι: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο του ἀπροσώπου συμβαίνειν (ετεροπροσωπία)

τὰ εἰρημένα: επιθετική μετοχή, υποκείμενο του ἔστιν (αττική σύνταξη)

Γ3.β. 1. ὅ τι ἂν βούλωνται

Δευτερεύουσα ονοματική αναφορική πρόταση, αντικείμενο του λέγουσι και καταψεύδονται

2. ἐπειδὴν πρότερον λόγον λάβωσιν

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική (χρονικοῦποθετική) πρόταση. Εισάγεται με τον ἐπειδὴν και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί φανερώνει μια πράξη που επαναλαμβάνεται αόριστα στο παρόν και το μέλλον.